

mindeligt i Udvalget — forstaaet § 56 saaledes, at den almindelige Bestemmelse i den første Passus, som lyder saaledes: „De Personer, der forinden nærværende Lovs Ikrafttræden have erhvervet Adkomst til Udøvelsen af Næring, bevare Retten til Driften af denne, uanset at de ikke maatte opfylde Betingelserne for efter denne Lov at erhverve saadan Adkomst“ medfører, at de Fabrikker, der i dette Øjeblik ligge inden for en Mils Afstand fra Købstaden, ikke skulle være forpligtede til inden to Aar at søge ny Tilladelse. Den Bestemmelse i 3die Afsnit i § 56, som omtaler, at de skulle søge ny Adkomst, har efter min Mening kun Hensyn til de Bestemmelser, som indeholdes i Loven om, hvorledes Aktieselskaber for Fremtiden skulle forholde sig med Hensyn til deres Adkomst. Jeg har derfor ikke troet rettere, end at § 56 ikke indeholder noget, som kan være til Hinder for at vedtage § 29.

Det ærede Medlem for Aalborg (Berthelsen) rettede et Spørgsmaal til mig, som jeg glemte at besvare, et Spørgsmaal om, hvorvidt den Bestemmelse, der indeholdes i Ændringsforslag Nr. 3, angaaende Skipperes Ret til at handle med Tømmer og Trælast, ogsaa kunde være gældende med Hensyn til Salg af saakaldt Opfyrringstømmer eller Brædestumper. Jeg kan dertil kun sige dette at disse Brædestumper og Plankestumper, som undertiden komme i ret store Partier, overhovedet ikke begrebsmæssig kunne henføres til Tømmer eller Trælast. Jeg tror det ikke, men det er jo meget vanskeligt at sige. Saadan noget maa det være Domstolenes Sag at afgøre. Jeg tror, at Begrebet Tømmer eller Trælast refererer sig i Almindelighed til stort, til Bygnings-tømmer. I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at Brænde er jo Genstand for Frihandel, det er jo tilladt Skipperne at indføre Brænde fra indenlandske og udenlandske Steder, og Brædestumper falde ind under dette. I øvrigt sagde det ærede Medlem jo, at disse Folk solgte til Brænde-handlere og Brændehandlerne ere jo handelsberettigede, saa der er ikke noget i Vejen for at de kunne sælge det (*Berthelsen*: Det er fri Næring!) Ja, det er fri Næring. Er det derimod større Stykker, som bruges til Gavntømmer, tror jeg, det er tvivlsomt, hvorvidt Bestemmelsen i 2det Stykke af § 4 maatte komme til Anvendelse derpaa.

Stilling: Maa jeg blot til den ærede Ordfører gøre den Bemærkning, at han

har Ret i, at i Næringslovkommissionen var der to Repræsentanter fra Landet, der stemte mod Fagprøven, men Grunden var netop den, at de ikke ønskede den udvidet til Landet, men de vare tilbøjelige til at gaa med, naar den blev indskrænket til Købstæderne. Det skulde synes at være en Argumentation til Støtte for os, der foreløbig ønske den indskrænket til Købstæderne. Jeg er glad ved den Indrømmelse, der kom fra den ærede Ordfører (Koch) og det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) om, at der ved Lærlingeloven klæber Skavanker. Vi have netop hævdet, at det var en Uret, at enhver som helst kunde tage Lærlinge i Lære uden at have aflagt Bevis for, at han kunde oplære dem. Der staar — jeg tror i § 14 — at hvis vedkommende Læremester dør eller gaar Konkurs eller er bortrejst i et halvt Aar, skal han sørge for, at der er en faglært Medhjælper, som kan forestaa Lærlingens Uddannelse, ellers kan denne forlange Kontrakten hævet. Men at Mesteren i det hele skal kunne noget, f. Eks. at det ikke er en Skrædder, der sidder og driver Skomagerprofessionen, er der slet ikke sørget for, og det er netop noget af det, som vi mene at kunne faa ordnet herved. Jeg skal til den ærede Ordfører, naar han spørger mig, om jeg kunde have nogen Glæde af at faa Forslaget vedtaget her, naar jeg dog kan være vis paa, at det andet Ting forkaster det, svare ærligt og oprigtigt Ja, saa havde jeg dog den Glæde at se, at der i dette Ting var Forstaaelse af de Krav og Ønsker, som saa tabrige Kredse i Landet nære. Til det ærede 6te Medlem for 1ste Valgkreds (Oct. Hansen), der gjorde, som det forekom mig, lidt Løjer med dem, der vare blevne bløde, vil jeg sige, at jeg har aldrig tænkt mig, at det ærede Medlem kunde blive blød, han er for haardskallet til, at jeg skulde tro, han vilde gaa med til nogen Frontforandring i den Retning. Han har ikke megen Respekt for, hvad der hører til for at blive en dygtig Haandværker, hvad enten det nu er en Skrædder, en Bager eller en Tømrer, han kan ikke blive stemt for, at de skulle have nogen som helst Uddannelse eller Prøve, men det kunde være, han bliver blød, naar en Gang det Spørgsmaal laa for at skærpe Prøven for Højesterets-sagførerne. Denne Prøve her er jo ikke et Spøgelse, der er blæst Liv i, Fagprøven har været lyslevende hele Tiden, saa i den Henseende behøver det ærede Medlem ikke at være bange.